

Atracció animal

Iggy Pop va oferir anit un únic concert a Catalunya a la 60a edició del festival Porta Ferrada

Iggy Pop al festival Porta Ferrada (29/07/2022) | F. Jordi Garcia

El degà dels festivals d'estiu a Catalunya, el festival de la Porta Ferrada -que enguany celebra la 60a edició- va oferir l'únic concert a Catalunya de qui es proclama l'últim dinosaure blanc, **Iggy Pop**. Una llegenda viva; un artista únic amb una personalitat aclaparadora.

Amb una posada en escena sòbria, el tema instrumental "Rune" va marcar l'inici del concert al Guíxols Arena. I com un guèiser enmig del recinte, amb els primers acords de "Five Foot One", el cantant de Michigan va pujar a l'escenari amb fúria i amb una força descomunal que va fer alçar les mil cinc-centes persones que van abandonar els seients del Guíxols Arena per abocar-se com una allau a peu d'escenari. No era un concert per veure assegut. La ?iguana' va actuar envoltat d'una banda de músics excel·lents, en què destaca la figura de la reputada guitarrista d'Alabama **Sara Lipstate 'Noveller'**, en línia amb els vents de **Leron Thomas** (trompa) i **Corey King** (trombó), **Florian Pellissier** (teclats), **Gregorie Fauque** (guitarra), **Sylvian Ruby** (baix) i **Thibaur Brandalise** (bateria). Una formació que, per cert, **Iggy Pop** no va presentar en cap moment.

Als 75 anys, el veterà *frontman* de la vella escola punk-rock no va parar quiet ni un moment durant l'hora i mitja de bolo. Va escupir -menys que en els seus millors temps-, va rebotir com sempre els micros per terra i es va rebotar per damunt de l'escenari. I, com no podia ser d'una altra manera, també va etzibar un munt de *fucks* entre tema i tema. Pequè **Iggy Pop** ni va avorrir ni va deixar indiferent. El seu directe ja no va ser imprevisible, però va seguir sent salvatge i provocador. L'artista va mantenir el seu look, amb pantalons negres i a pit descobert, per mostrar

una pell bregada pel pas del temps marcada per les estries i les cicatrius acumulades durant tres quarts de segle. És un supervivent dels seus propis excessos, i de la pòlio que el va deixar coix i que és la causa dels seus moviments reptilians.

Iggy Pop al festival Porta Ferrada (29/07/2022). Foto: Jordi Garcia

Els seus balls a l'escenari són icònics. Entre el 1968 i 1974, liderant la banda pionera del punk-rock **The Stooges**, ja es van fer famosos els directes per la seva manera peculiar de ballar i interpretar histriònicament les cançons. O per rebotar-se damunt de vidres trencats, resultant sovint ferit i ensangonat. Ell mateix explica que la primera vegada que es va llençar damunt del públic, per cridar l'atenció dels assistents, es va trencar totes les dents. A **Iggy Pop** se'l considera l'inventor d'aquesta acció, l'*stage diving*. Però tot això ja forma part de la llegenda.

Del pas amb aquella banda -amb tres àlbums publicats, *The Stooges* (Elektra, 1969), *Fun House* (Elektra, 1970) i *Raw Power* (Elektra, 1973)- va recuperar uns quants temes a Porta Ferrada: "I Wanna Be Your Dog", "TV Eye", "Down on the Street", "I'm Sick of You", "Death Trip", "Search and Destroy", "Gimme Danger" i "Fun House". Les cançons van sonar més netes, més jazz i més soul, però mantenint l'esperit original. I del seu dissetè i últim àlbum, *Free* (Carolina / Loma Vista, 2019), va presentar el breu tema que dóna nom al disc: "Free", a més de "Love Missing" i "James Bond".

En el comiat del seu amic **David Bowie**, el 2016, va expressar que mai havia conegut una persona tan brillant com ell, i que se n'anava el qui va ser la llum de la seva vida. **Bowie** va ser el gran impulsor de la carrera d'**Iggy Pop**, produint-li dos dels seus grans discos: *The Idiot* (RCA, 1977) i *Lust for Life* (RCA, 1977). Junts van compondre grans cançons que avui ja són història com "Tonight", "Sister Midnight", o "China Girl", escrita per **Iggy Pop** i musicada per **Bowie** durant els anys que van compartir pis a Berlín occidental. Un tema que va gravar al seu debut en solitari, *The Idiot*; però que **Bowie** va aconseguir que fos un èxit comercial quan la va regravar i incloure al

seu disc *Let's Dance* (EMI, 1983).

D'aquesta unió creativa, al concert baixempordanès va interpretar les emblemàtiques "The Passenger", i "Lust for Life". I, encara que soni increïble, es pot afirmar que conserven tota l'essència i és impossible restar impassible davant unes cançons tan rodones.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=jQvUBf5I7Vw>

Lluny de la decadència, és un miracle que l'artista nord-americà segueixi emocionant i oferint uns directes tan trepidants. Les drogues han estat íntimament lligades a la seva música, però actualment, segons explica, l'únic que consumeix és un bon vi per sopar. La seva carrera musical és llarga i plena d'himnes, estils, d'alts i baixos? Tot i així, el precursor del punk, que mai ha rebut un Grammy, aquest any ha recollit el Polar Music Prize que atorga la Real Acadèmia sueca, considerat el Nobel de la música. **Iggy Pop** és intèrpret de rock més influent de les últimes cinc dècades, i en directe mai ha deixat de sorprendre. És, sens dubte, és una estrella destinada a perdurar en la memòria dels seus admiradors incondicionals.